

Πραγματική Ανάλυση I (2008-09)

Ενδιάμεση Εξέταση – 23 Μαΐου 2009

1. Έστω (X, ρ) μετρικός χώρος. Αποδείξτε τα ακόλουθα:

- (α) Ένα υποσύνολο G του X είναι ανοικτό αν και μόνο αν «για κάθε $x \in G$ και για κάθε ακολουθία (x_n) στο X με $x_n \xrightarrow{\rho} x$ υπάρχει $n_0 \in \mathbb{N}$ ώστε αν $n \geq n_0$ τότε $x_n \in G$ ».
- (β) Αν A, B είναι υποσύνολα του X (όχι κατ' ανάγκην ξένα) και $A \cup B = X$, τότε $\overline{A} \cup \overline{B} = X$.
- (γ) Αν το D είναι πυκνό υποσύνολο του X και το G είναι ανοικτό υποσύνολο του X , τότε $\overline{D \cap G} = \overline{G}$.

(3μ)

2. Έστω (X, ρ) μετρικός χώρος και A μη κενό υποσύνολο του X . Αν $x \in X$ ορίζουμε την απόσταση του x από το A ως εξής:

$$\text{dist}(x, A) = \inf\{\rho(x, a) : a \in A\}.$$

Αποδείξτε ότι:

- (α) Η συνάρτηση $d_A : X \rightarrow \mathbb{R}$ με $d_A(x) = \text{dist}(x, A)$ είναι Lipschitz με σταθερά 1.
- (β) Ισχύει $d_A(x) = 0$ αν και μόνο αν $x \in \overline{A}$.
- (γ) Για κάθε $\varepsilon > 0$ το σύνολο $\{x \in X : \text{dist}(x, A) < \varepsilon\}$ είναι ανοικτό υποσύνολο του X .

Χρησιμοποιώντας, αν θέλετε, τα παραπάνω δείξτε ότι κάθε κλειστό υποσύνολο του X γράφεται ως αριθμήσιμη τομή ανοικτών υποσυνόλων του X (είναι σύνολο G_δ).

(3μ)

3. (α) Έστω $f : (X, \rho) \rightarrow (Y, \sigma)$ ομοιόμορφα συνεχής συνάρτηση. Δείξτε ότι η f απεικονίζει βασικές ακολουθίες του X σε βασικές ακολουθίες του Y .

Δώστε παράδειγμα συνεχούς συνάρτησης η οποία δεν απεικονίζει κάθε βασική ακολουθία σε βασική ακολουθία.

(β) Έστω (X, ρ) μετρικός χώρος και A μη κενό υποσύνολο του X . Αν $f : A \rightarrow \mathbb{R}$ είναι ομοιόμορφα συνεχής συνάρτηση, αποδείξτε ότι η f επεκτείνεται σε μια ομοιόμορφα συνεχή συνάρτηση $F : \overline{A} \rightarrow \mathbb{R}$. Είναι η επέκταση μοναδική;

(3μ)

4. (α) Στο σύνολο $A = [1, \infty)$ θεωρούμε τις μετρικές $d(x, y) = |x - y|$ και $\rho(x, y) = \left| \frac{1}{x} - \frac{1}{y} \right|$.

(a₁) Δείξτε ότι οι μετρικές ρ και d είναι ισοδύναμες (άρα, οι (A, d) και (A, ρ) είναι ομοιομορφικοί).

(a₂) Δείξτε ότι ο (A, d) είναι πλήρης αλλά ο (A, ρ) δεν είναι πλήρης.

(β) Έστω $f : (X, \rho) \rightarrow (Y, \sigma)$ ομοιομορφισμός. Δείξτε ότι: αν το D είναι πυκνό υποσύνολο του X τότε το $f(D) = \{f(d) : d \in D\}$ είναι πυκνό υποσύνολο του Y .

(γ) Έστω (X, ρ) πλήρης μετρικός χώρος και E πυκνό και G_δ -υποσύνολο του X . Αποδείξτε ότι για κάθε ομοιομορφισμό $f : X \rightarrow X$ ισχύει $E \cap f(E) \neq \emptyset$.

(3μ)

Καλή επιτυχία!

Ενδεικτικές απαντήσεις

1. (α) Υποθέτουμε πρώτα ότι το G είναι ανοικτό υποσύνολο του X . Έστω $x \in G$ και (x_n) ακολουθία στο X με $x_n \xrightarrow{\rho} x$. Αφού το G είναι ανοικτό, υπάρχει $\varepsilon > 0$ ώστε $B(x, \varepsilon) \subseteq G$. Αφού $x_n \xrightarrow{\rho} x$, υπάρχει $n_0 \in \mathbb{N}$ ώστε αν $n \geq n_0$ τότε $\rho(x_n, x) < \varepsilon$. Συνεπώς, $x_n \in B(x, \varepsilon) \subseteq G$ για κάθε $n \geq n_0$.

Αντίστροφα: υποθέτουμε ότι το G δεν είναι ανοικτό. Τότε, υπάρχει $x \in G$ ώστε για κάθε $\varepsilon > 0$ να ισχύει

$$B(x, \varepsilon) \cap (X \setminus G) \neq \emptyset.$$

Τότε, για $n = 1, 2, \dots$ μπορούμε να βρούμε $x_n \in B(x, \frac{1}{n}) \cap (X \setminus G)$, δηλαδή

$$x_n \notin G \quad \text{και} \quad \rho(x_n, x) < \frac{1}{n}.$$

Αυτό σημαίνει ότι η (x_n) συγκλίνει στο x και όλοι οι όροι της είναι εκτός του G , άτοπο.

(β) Δείχνουμε ότι: αν $x \in X$ και $x \notin \bar{A}$ τότε $x \in B^\circ$: αφού $x \notin \bar{A}$, υπάρχει $\varepsilon > 0$ ώστε $B(x, \varepsilon) \cap A = \emptyset$, δηλαδή $B(x, \varepsilon) \subseteq X \setminus A$. Όμως, από την υπόθεση ότι $A \cup B = X$ έχουμε $X \setminus A \subseteq B$. Άρα, $B(x, \varepsilon) \subseteq B$ και αυτό δείχνει ότι $x \in B^\circ$.

Δείξαμε ότι $X \setminus \bar{A} \subseteq B^\circ$. Άρα, $\bar{A} \cup B^\circ = X$.

(γ) Από την $D \cap G \subseteq G$ έχουμε $\overline{D \cap G} \subseteq \bar{G}$. Αντίστροφα, έστω $x \in \bar{G}$ και έστω $\varepsilon > 0$. Υπάρχει $y \in B(x, \varepsilon) \cap G$. Το τελευταίο σύνολο είναι ανοικτό ως τομή ανοικτών συνόλων, άρα υπάρχει $\delta > 0$ ώστε $B(y, \delta) \subseteq B(x, \varepsilon) \cap G$. Αφού το D είναι πυκνό, μπορούμε να βρούμε $z \in B(y, \delta) \cap D$. Τότε, $z \in B(x, \varepsilon) \cap (G \cap D)$. Δείξαμε ότι για κάθε $\varepsilon > 0$ υπάρχει $z \in G \cap D$ ώστε $z \in B(x, \varepsilon)$. Άρα, $x \in \overline{G \cap D}$. Έπεται ότι $\bar{G} \subseteq \overline{G \cap D}$.

2. (α) Έστω $t, s \in X$. Για κάθε $a \in A$ έχουμε

$$d_A(t) \leq \rho(t, a) \leq \rho(t, s) + \rho(s, a).$$

Συνεπώς, ο $d_A(t) - \rho(t, s)$ είναι κάτω φράγμα του συνόλου $\{\rho(s, a) : a \in A\}$. Έπεται ότι $d_A(t) - \rho(t, s) \leq d_A(s)$. Δηλαδή,

$$d_A(t) - d_A(s) \leq \rho(t, s).$$

Το ίδιο ακριβώς επιχείρημα δείχνει ότι

$$d_A(s) - d_A(t) \leq \rho(t, s),$$

απ' όπου παίρνουμε την

$$|d_A(t) - d_A(s)| \leq \rho(t, s)$$

για κάθε $t, s \in X$. Συνεπώς, η d_A είναι συνάρτηση Lipschitz με σταθερά 1.

(β) Παρατηρούμε ότι $\text{dist}(x, A) = 0$ αν και μόνο αν, για κάθε $\varepsilon > 0$ υπάρχει $a \in A$ ώστε $\rho(x, a) < \varepsilon$ δηλαδή αν και μόνο αν, για κάθε $\varepsilon > 0$ ισχύει $B(x, \varepsilon) \cap A \neq \emptyset$ δηλαδή αν και μόνο αν $x \in \bar{A}$.

(γ) Έστω $U = \{x \in X : \text{dist}(x, A) < \varepsilon\}$. Θεωρούμε τυχόν $x \in U$ και επιλέγουμε $0 < \delta < \varepsilon - \text{dist}(x, A)$. Για κάθε $y \in B(x, \delta)$ ισχύει $\text{dist}(y, A) \leq \text{dist}(x, A) + \rho(y, x) < \varepsilon$. Άρα, $B(y, \delta) \subseteq U$. Αυτό αποδεικνύει ότι το U είναι ανοικτό.

Άλλος τρόπος: $U = d_A^{-1}((-\infty, \varepsilon))$. Η d_A είναι συνεχής και το $(-\infty, \varepsilon)$ είναι ανοικτό.

Για το τελευταίο ερώτημα: Έστω F κλειστό υποσύνολο του X . Παρατηρούμε ότι $F = \bigcap_{n=1}^{\infty} G_n$ όπου $G_n = \{x \in X : \text{dist}(x, F) < 1/n\}$. Πράγματι, κάθε G_n περιέχει το F (διότι, αν $x \in F$ τότε $d(x, F) = 0 < 1/n$), άρα

$$F \subseteq \bigcap_{n=1}^{\infty} G_n.$$

Αντίστροφα, αν $x \in \bigcap_{n=1}^{\infty} G_n$ τότε $\text{dist}(x, F) < \frac{1}{n}$ για όλα τα n , άρα $\text{dist}(x, F) = 0$. Έπεται ότι $x \in \bar{F} = F$ διότι το F είναι κλειστό. Τέλος, κάθε G_n είναι ανοικτό σύνολο.

3. (α) Έστω (x_n) βασική ακολουθία στον (X, ρ) . Θα δείξουμε ότι η $(f(x_n))$ είναι βασική ακολουθία στον (Y, σ) . Έστω $\varepsilon > 0$. Αφού η f είναι ομοιόμορφα συνεχής, υπάρχει $\delta > 0$ ώστε αν $x, y \in X$

και $\rho(x, y) < \delta$ τότε $\sigma(f(x), f(y)) < \varepsilon$. Η (x_n) είναι ρ -βασική, συνεπώς υπάρχει $n_0 \in \mathbb{N}$ ώστε αν $m, n \geq n_0$ τότε $\rho(x_n, x_m) < \delta$. Συνδυάζοντας τα παραπάνω βλέπουμε ότι αν $m, n \geq n_0$ τότε $\sigma(f(x_n), f(x_m)) < \varepsilon$.

Αν θεωρήσουμε την $f : (0, +\infty) \rightarrow (0, +\infty)$ με $f(x) = \frac{1}{x}$ τότε αυτή είναι συνεχής, αν όμως θεωρήσουμε την βασική ακολουθία $(\frac{1}{n})_{n \in \mathbb{N}}$ στο $(0, +\infty)$ τότε αυτή δεν απεικονίζεται σε βασική ακολουθία, αφού $f(\frac{1}{n}) = n$.

(β) Έστω $x \in \bar{A}$. Θεωρούμε τυχούσα ακολουθία (x_n) στο A με $x_n \rightarrow x$. Η (x_n) είναι βασική, άρα η $(f(x_n))$ είναι βασική ακολουθία στο \mathbb{R} (διότι η f είναι ομοιόμορφα συνεχής). Τότε, υπάρχει το $\lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n) \in \mathbb{R}$. Αν (x'_n) είναι κάποια άλλη ακολουθία στο A με $x'_n \rightarrow x$, τότε $\rho(x_n, x'_n) \rightarrow 0$ άρα $f(x'_n) - f(x_n) \rightarrow 0$ (πάλι από την ομοιόμορφη συνέχεια της f). Συνεπώς, $\lim_{n \rightarrow \infty} f(x'_n) = \lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n)$. Μπορούμε λοιπόν να ορίσουμε $F(x) = \lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n)$ παίρνοντας σαν (x_n) μία από τις ακολουθίες του A που συγχλίνουν στο x (το όριο δεν εξαρτάται από την επιλογή της ακολουθίας).

Η F είναι επέκταση της f : αν $x \in A$ τότε η σταθερή ακολουθία $x_n = x$ είναι στο A και συγχλίνει στο x , άρα $F(x) = \lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n) = \lim_{n \rightarrow \infty} f(x) = f(x)$. Μένει να δείξουμε ότι η F είναι ομοιόμορφα συνεχής. Έστω $\varepsilon > 0$. Αφού η f είναι ομοιόμορφα συνεχής, υπάρχει $\delta > 0$ ώστε αν $z, w \in A$ και $\rho(z, w) < \delta$ τότε $|f(z) - f(w)| < \varepsilon/2$. Έστω $x, y \in \bar{A}$ με $\rho(x, y) < \delta$. Υπάρχουν $x_n, y_n \in A$ ώστε $x_n \rightarrow x$ και $y_n \rightarrow y$. Τότε, $\lim_{n \rightarrow \infty} \rho(x_n, y_n) = \rho(x, y) < \delta$, άρα υπάρχει $n_0 \in \mathbb{N}$ ώστε, για κάθε $n \geq n_0$ να ισχύει $\rho(x_n, y_n) < \delta$. Από την επιλογή του δ έχουμε $|f(x_n) - f(y_n)| < \varepsilon/2$ για κάθε $n \geq n_0$. Συνεπώς, $|F(x) - F(y)| = \lim_{n \rightarrow \infty} |f(x_n) - f(y_n)| \leq \varepsilon/2 < \varepsilon$.

4. (α) Για το πρώτο ερώτημα παρατηρήστε ότι: αν $x_n, x \in [1, \infty)$ τότε $d(x_n, x) \rightarrow 0$ αν και μόνο αν $x_n \rightarrow x$ αν και μόνο αν $\frac{1}{x_n} \rightarrow \frac{1}{x}$ αν και μόνο αν $\rho(x_n, x) \rightarrow 0$.

Ο (A, d) είναι πλήρης διότι το $A = [1, \infty)$ είναι κλειστό υποσύνολο του \mathbb{R} με τη συνήθη μετρική. Στον (A, ρ) θεωρούμε την ακολουθία $x_n = n$. Η (x_n) είναι ρ -βασική: έστω $\varepsilon > 0$. Βρίσκουμε $n_0 \in \mathbb{N}$ ώστε $\frac{1}{n_0} < \varepsilon$. Τότε, για κάθε $m > n \geq n_0$ έχουμε $\rho(x_m, x_n) = |\frac{1}{m} - \frac{1}{n}| = \frac{1}{n} - \frac{1}{m} < \frac{1}{n} \leq \frac{1}{n_0} < \varepsilon$. Όμως, δεν υπάρχει $x \in A$ ώστε $\rho(n, x) \rightarrow 0$: θα είχαμε $|\frac{1}{n} - \frac{1}{x}| \rightarrow 0$, δηλαδή $\frac{1}{n} \rightarrow \frac{1}{x}$ (με τη συνήθη μετρική) το οποίο σημαίνει ότι $\frac{1}{x} = 0$, άτοπο.

(β) Έστω $y \in Y$ και έστω $\varepsilon > 0$. Η f είναι επί, άρα υπάρχει $x \in X$ ώστε $y = f(x)$. Η f είναι συνεχής στο x , άρα υπάρχει $\delta > 0$ ώστε αν $x_1 \in B(x, \delta)$ τότε $\sigma(f(x_1), f(x)) < \varepsilon$. Αφού το D είναι πυκνό στον X , μπορούμε να βρούμε $d \in D \cap B(x, \delta)$. Τότε, $f(d) \in f(D)$ και $\sigma(f(d), y) = \sigma(f(d), f(x)) < \varepsilon$. Τα $y \in Y$ και $\varepsilon > 0$ ήταν τυχόντα, άρα το $f(D)$ είναι πυκνό υποσύνολο του Y .

(γ) Παρατηρήστε πρώτα ότι κάθε ομοιομορφισμός απεικονίζει σύνολα G_δ σε σύνολα G_δ και πυκνά σύνολα σε πυκνά σύνολα (από το (β)). Συνεπώς, το $f(E)$ είναι πυκνό και G_δ υποσύνολο του X . Πιο συγκεκριμένα, $E = \bigcap_{n=1}^{\infty} G_n$ όπου G_n ανοικτά και πυκνά υποσύνολα του X και $f(E) = \bigcap_{n=1}^{\infty} V_n$ όπου κάθε $V_n = f(G_n)$ είναι ανοικτό και πυκνό υποσύνολο του X . Αφού ο (X, ρ) είναι πλήρης, το θεώρημα του Baire μας εξασφαλίζει ότι το σύνολο

$$E \cap f(E) = \left(\bigcap_{n=1}^{\infty} G_n \right) \cap \left(\bigcap_{n=1}^{\infty} V_n \right)$$

είναι πυκνό G_δ -υποσύνολο του X . Ειδικότερα, $E \cap f(E) \neq \emptyset$.